

Sudan korkan çocuğun savaşı!

Ekranda oynadığı katiller ile gerçek hayatta karıştığı bir cinayet skandalı arasındaki çizgi, hiçbir zaman tam olarak belli olmadı.

Hindiçin'in askerî cezaevinden Cannes'a, Le Samouraï'dan Marković dosyasına, Romy Schneider'dan köpeklerinin yanındaki mezara: Alain Delon'un hayatı, oynadığı rollerin gölgesinde geçti.

CEM BAHADIR

Foto: ALAMY.com

2011, Douchy.

Loiret'nin ortasındaki bir malikânenin arazisinde yetmiş beş yaşında bir adam, kendi mezarının önünde fotoğraf çektiriyordu. Mezar hazır, şapel hazır; etrafında yıllardır gömdüğü köpekleri yatıyordu. Fotoğrafçılara söylediği cümle kısaydı:

"Ölümden hiç korkmuyorum."

Aynı adam, on yedi yaşında sudan korkarken denizci olmayı seçen çocuktu oysa..

Anne babasının ayrılığı, dört yaşındaki çocuğu bir koruyucu ailenin kapısına bıraktı.

Alain Fabien Maurice Marcel Delon, 8 Kasım 1935'te Paris yakınlarındaki Sceaux'da doğdu. Babası Fabien Delon bir sinema işletmecisi, annesi Édith Arnold bir eczanede işçiydi. Çocuk dört yaşındayken anne baba boşandı; küçük Alain, Fresnes'te bir koruyucu aileye verildi. Koruyucu anne babası ölünce annesinin yanına döndü; annesi bu arada kasap Paul Boulogne ile evlenmişti.

Genç Alain bir süre üvey babasının kasap dükkânında çalıştı. Katolik yatılı okullarından uyumsuzluk yüzünden defalarca uzaklaştırıldı; on dört yaşında okulu tamamen bıraktı.

Köksüzlük, daha çocukken öğrendiği ilk şey olacaktı.

Sudan korkan çocuk

On yedi yaşında, sudan korkan bir çocuk kendini bir sömürge savaşının ortasında buldu.

1952'de, on yedi yaşında Fransız Deniz Kuvvetleri'ne yazıldı. Sudan korktuğu hâlde denizci olmayı seçti. Kısa sürede Fransız Hindiçini'ne, Saygon'a gönderildi; 1953 ile 1954 arasında Birinci Hindiçin Savaşı'nın içinde bulundu. Disiplin sorunları peşini bırakmadı; adı bir telsizin parçalarının, bir tabancanın ve nihayet bir cipin çalınmasıyla anıldı. Beş yıllık hizmetinin yaklaşık on bir ayını askerî cezaevinde geçirdi ve 1956'da ordudan onursuzca ihraç edildi.

Paris'e parasız döndü. Hamallık, garsonluk, tezgâhtarlık yaptı. Bu yıllarda tanıştığı oyuncu Brigitte Auber onu 1957 Cannes Film Festivali'ne götürdü. Hindiçin'in cezaevinden çıkan genç adam, birkaç yıl içinde Avrupa sinemasının en parlak yüzlerinden biri olacaktı.

Sokakta ve cezaevinde öğrendiği sertlik, perdede soğukkanlılığa dönüştü.